

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.703 van 1 maart 2013
in de zaak A. 206.455/X-15.221.**

In zake : 1. Tillo DECLERCQ
 2. Kim DECLERCQ
 3. Bart VERMEIRE
 4. Brigitte LUCKE
 5. Colette CRYSON
 6. de stad DAMME
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Frank Vanden Berghe
 kantoor houdend te 8500 KORTRIJK
 President Kennedypark 4 A
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Veerle Tollenaere
kantoor houdend te 9000 GENT
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen :

- I. 1. de v.z.w. BELGIUM OFFSHORE PLATFORM (BOP)
 2. de n.v. RENTEL
 3. de n.v. NORTHER

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Els Empereur
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Brusselstraat 59
bij wie woonplaats wordt gekozen
en eveneens

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Annelies Verlinden
kantoor houdend te 1050 BRUSSEL
Louizalaan 106

- II. de n.v. ELIA ASSET
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Günther L'heureux en Roel Meeus
 kantoor houdend te 1040 BRUSSEL

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 24 september 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 13 juli 2012 van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Optimalisatie van het hoogspanningsnetwerk in Vlaanderen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 februari 2013.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Bart De Becker en Tim Dierynck, die loco advocaat Frank Vanden Berghe verschijnen voor de verzoekende partijen, advocaat Veerle Tollenaere, die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Kristof hectors, die loco advocaten Els Empereur en Annelies Verlinden verschijnt voor de tussenkomende partijen sub I, en advocaat Günther L’heureux, die verschijnt voor de tussenkomende partij sub II, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomst

3.1. Met op 31 oktober 2012 ter post aangetekende verzoekschriften vragen de v.z.w. BELGIAN OFFSHORE PLATFORM, de n.v. RENTEL, de n.v. NORTHER en de n.v. ELIA ASSET om in het geding te mogen tussenkomen.

3.2. Er is grond om deze verzoeken in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4.1. Het bestreden gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: RUP) kadert in hoofdzaak in de noodzaak om het Belgische elektriciteitsnetwerk klaar te maken voor de nakende gevoelige uitbreiding van off-shore windturbineparken in de Noordzee.

De n.v. ELIA ASSET, die eigenaar is van het Belgische hoogspanningsnet, wil meer bepaald via het zogenaamde “Stevin”-project zorgen voor een solide netwerk van 380 kV- hoogspanningsleidingen van aan de kust naar het binnenland. In de kustregio bestaan er geen hoogspanningsleidingen die dergelijke spanning aankunnen om de offshore geproduceerde energie op het net te kunnen plaatsen.

4.2. Voor het tracé van nieuwe hoogspanningsleidingen en de daarbij horende accessoria is de opmaak van een gewestelijk RUP noodzakelijk.

Dit gewestelijk RUP valt uiteen in twee afzonderlijke deelplannen A en B, waarbij deelplan B de afzonderlijke oprichting van een hoogspanningsstation “Schoondale” op het grondgebied van Waregem betreft. Deelplan A omvat de aanleg van elektriciteitstransportinfrastructuur tussen

Zeebrugge en Zomergem. Achtereenvolgens betreft het de voorziene aanleg van een leidingenstraat tussen de kustlijn en een nieuw hoogspanningsstation “Stevin” te Zeebrugge, de oprichting van dit laatste station, de aanleg van een bovengrondse 380 kV- en 150 kV-leiding van het station “Stevin” naar het bestaande hoogspanningsstation “Blondeellaan” in Zeebrugge, de aanleg van een bovengrondse hoogspanningsverbinding van het station “Stevin” naar een nieuw omvormingsstation op het bedrijventerrein De Spie te Brugge, de oprichting van dit omvormingsstation “De Spie”, een ondergronds hoogspanningstraject van “De Spie” naar een nieuw omvormingsstation te Vijvekapelle-Damme, de oprichting van het omvormingsstation te Vijvekapelle-Damme, en de aanleg van een bovengrondse hoogspanningsverbinding tussen het overgangsstation in Vijvekapelle-Damme en het te bouwen hoogspanningsstation “Horta” in Zomergem. Het plan omvat tenslotte ook de planologische regularisatie van reeds bestaande en vergunde hoogspanningsleidingen en tussenstations tussen Eeklo en het “Horta”-station in Zomergem, en tussen Donk-Damme en het hoogspanningsstation te Sint-Kruis-Brugge, alsook de planologische schrapping van de bestaande 150 kV-leiding tussen Eeklo en Brugge (Waggelwater).

4.3. Voor de ingrepen van deelplan A werd een plan-MER opgesteld, dat op 25 mei 2011 door de dienst m.e.r. werd goedgekeurd.

4.4. Op 23 juni 2011 vindt de plenaire vergadering over het voorontwerp van gewestelijk RUP plaats.

4.5. Met een besluit van 22 juli 2011 stelt de Vlaamse regering het ontwerp van gewestelijk RUP “Optimalisatie van het hoogspanningsnetwerk in Vlaanderen” voorlopig vast.

4.6. Van 13 september 2011 tot 10 november 2011 wordt een openbaar onderzoek over het ontwerp van gewestelijk RUP gehouden, naar aanleiding waarvan 1699 tijdige bezwaren worden ingediend.

Ook de verzoekende partijen dienen een bezwaar in.

4.7. Op 27 januari 2012 verleent de Vlacoro advies over het dossier. Dit advies luidt voor deelplan A voorwaardelijk gunstig, waarbij deze commissie aandacht vraagt voor het voorzorgsbeginsel, oppert om alternatieve locaties te onderzoeken voor de inplanting van het hoogspanningsstation “Stevin” te Zeebrugge of daar toch tenminste “in te zetten op milderende maatregelen”, vraagt om de afstemming met andere ruimtelijke plannen nader te bekijken, en verzoekt te overwegen of er niet meer ondergronds kan gegaan worden en dit minstens in Damme, Maldegem en Zomergem.

4.8. Nadat de afdeling Wetgeving van de Raad van State op 28 juni 2012 advies heeft verleend over het ontwerp, wordt het gewestelijk RUP bij besluit van 13 juli 2012 door de Vlaamse regering definitief vastgesteld.

Dit is het bestreden besluit. In dit besluit worden de in het gewestelijk RUP gemaakte beleidskeuzes nog nader gemotiveerd. Ook wordt de toelichtende nota bij het RUP verder aangevuld. Van het besluit wordt melding gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 25 juli 2012.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5.1. De tussenkomende partij sub II voert aan dat de zesde verzoekende partij geen beslissing voorlegt om in rechte te treden. Deze verzoekende partij legt wel degelijk een beslissing van 11 september 2012 van haar college van burgemeester en schepenen voor waarbij beslist wordt om de procedure voor de Raad van State in te leiden. De exceptie mist feitelijke grondslag en is ongegrond.

5.2. De verwerende en de tussenkomende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de vordering nog middels andere excepties. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de overige opgeworpen excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze excepties dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel

7.1. De verzoekende partijen voeren als moeilijk te herstellen ernstig nadeel vooreerst aan dat het overgangsstation en de hoogspanningsleiding manifest visuele hinder zullen veroorzaken. De eerste verzoeker heeft momenteel een ongeschonden zicht op de open ruimte, zonder storende bouwwerken. De woning is met de leefruimte ook volledig georiënteerd op een prachtig open landschap en het nabijgelegen bos. Dit wordt eerlang voltooid verleden tijd. De tweede verzoekster zal van op een afstand van 415 meter aankijken tegen het overgangsstation, zijnde de plaats waar de kabels uit de grond komen en de lucht instijgen. Nergens in het omgevend landschap is een vergelijkbaar bouwwerk zichtbaar. De derde verzoeker zal nog van dichterbij tegen de hoogspanningsleiding aankijken, meer bepaald van op een afstand van +/- 95 m. Uit de plannen die de tussenkomende partij sub II voorlegt, blijkt waar de lijnen en de pylonen zullen komen. Het zou gaan om 6 x 4 kabels + 1 kabel. Het zicht vanuit leefruimtes en terras zal daarmee ernstig verminkt worden. Ook het overgangsstation en de overgang naar de hoogspanningsleiding die tot 65 m hoog kunnen worden, zullen in het oog springen en zijn niet in te dekken met een groenscherm. De vijfde verzoekster zal eveneens geconfronteerd worden met bijkomende infrastructuur (bijkomende hoogspanningsleiding en overgangsstation), dat van uit de tuin zal te zien zijn. De nadelen zijn gewis

ernstig. Eenmaal de leiding is opgericht en in werking gesteld, is een afbraak na een annulatiearrest zo goed als uitgesloten.

Ook de onduidelijkheid over de toegangsweg zal een moeilijk te herstellen ernstig nadeel opleveren. Doordat het plan rechtsonzeker is, bestaat daaromtrent op vandaag geen absolute zekerheid. Indien de toegangsweg tot het overgangsstation wordt genomen over de bosdreef, zullen de eerste verzoeker en de tweede verzoekster rustverstoring en schending van hun privacy ondergaan, en dit zowel bij aanleg van het station als bij inspectie en onderhoud nadien. De dreef slingert zich naast en achter hun eigendom. Het is vaste rechtspraak van de Raad van State dat de schending van het leefklimaat of de aantasting van het woongenot en de privacy een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel vormen. Bovendien wijst alles erop dat er ingrijpende werken aan de dreef noodzakelijk zullen zijn om ze geschikt te maken voor de bouw en exploitatie van het overgangsstation. In het plan-MER wordt daarover het volgende gesteld: “De installaties die nodig zijn voor de inrichting van het overgangsstation zijn dermate van afmetingen dat deze via een uitzonderlijk transport aangeleverd dienen te worden. De locatie voor de inplan(t)ing van een overgangsstation dient om deze reden aan een voldoende uitgeruste weg te liggen”. Er zullen dus nog aanpassingswerken aan de weg, die nu niet meer dan een boswegel is, moeten gebeuren. De weg is bovendien maar enkele meters breed en omgeven door bomen waarvan het takkenstel langs weerszijden in elkaar grijpt en als het ware een baldakijn boven de weg vormt. Om de weg over voldoende breedte en hoogte voor werfverkeer te kunnen benutten en vrij te houden voor onderhoud van het station, zullen ganse takken en wellicht ook bomen moeten verwijderd worden. Het karakter van de dreef, ook esthetisch, zal definitief beschadigd worden.

De derde verzoeker lijdt nog een extra nadeel. Hij is gediplomeerd privaat helikopterpiloot en vaste huurder van een helikopter, die nu vlakbij de woning kan landen en opstijgen. Ten gevolge van de nieuwe 380 kV lijn staat vast dat hij niet meer ter plaatse zal kunnen landen en opstijgen.

De verzoekende partijen vrezen ook voor geluidshinder. Het overgangsstation vormt een bos van kabels. De hoogspanningsleiding en het netwerk van kabels rond het overgangsstation zal door het fluiten van de wind in de talrijke kabels en door de bromtonen die uitgaan van het overgangsstation, de

reactanties en de knetterende coronona-geluiden, ernstige geluidshinder veroorzaken. Geluidshinder vormt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Bovendien vrezen de verzoekende partijen ook voor gezondheidsschade door het permanente karakter van sommige geluiden.

De verzoekende partijen vrezen ook voor hun gezondheid vanwege de elektromagnetische velden en de aantrekking van fijn stof. De Raad van State aanvaardde reeds eerder dat blootstelling aan elektromagnetische stralen een voldoende moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan inhouden, ook al bestaat daaromtrent (nog) geen wetenschappelijke zekerheid.

Ten onrechte zou worden tegengeworpen dat de vrees voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorbarig is omdat de bestreden beslissing enkel nog maar een plan is en de nadelen eerst uit de invulling van het gewestelijk RUP met vergunningen zal voortspruiten. Er mag vanuit gegaan worden dat van zodra het ruimtelijk uitvoeringsplan definitief is geworden, de tussenkomende partij sub II alles in het werk zal stellen om zo spoedig mogelijk een vergunning voor de aanleg van de hoogspanningsleiding en overgangsstations te bekomen. Het gewestelijk RUP vormt aldus de rechtstreekse grondslag voor deze vergunningen. De verzoekende partijen dienen niet af te wachten tot deze vergunningen zijn verleend alvorens actie te ondernemen. Integendeel, indien zij pas voor het eerst tegen de vergunning voor de technische installaties zelf opkomen, is de kans reëel dat hen wordt tegengeworpen dat zij te laat protesteren omdat het nadeel al “ingebakken zit” in het gewestelijk RUP en dit niet tijdig werd bestreden. Zulks blijkt ook uit de rechtspraak van de Raad van State. Ook te dezen geldt dat het nadeel reeds een feit is met het gewestelijk RUP zelf en dat de overheid weinig discretionaire bevoegdheid heeft bij het verlenen van de vergunningen. Als het gewestelijk RUP niet wordt geschorst, zal de leiding snel een feit zijn en naderhand niet meer ongedaan te maken zijn. Het is vaste rechtspraak van de Raad van State dat het nadeel ingevolge reeds opgetrokken gebouwen moeilijk te herstellen is.

Voor de zesde verzoekende partij geldt dat de hoogspanningsleiding en het omvormingsstation het beleid van de stad, dat weloverwogen en klaar en duidelijk werd opgenomen in haar gemeentelijk

ruimtelijke structuurplan, letterlijk en figuurlijk doorkruist. Ook in haren hoofde geldt dat het om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel gaat.

Beoordeling

7.2. Artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten “die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift duidelijk en concreet moeten aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaan of dreigen te ondergaan. De verzoekende partijen mogen zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaan of dreigen te ondergaan.

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoekende partijen aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partijen moeten gegevens aanvoeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaan of kunnen ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zullen moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

7.3. Bij de beoordeling van de ernst van het aangevoerde nadeel dient te worden uitgegaan van de bestaande toestand. Wat de aangevoerde visuele hinder betreft, die de verzoekende partijen ingevolge de inplanting van de hoogspanningslijn in hun omgeving verwachten, moet vastgesteld worden dat de verzoekende partijen in hun uiteenzetting voorbijgaan aan het feit dat het gebied waar zij wonen reeds doorkruist wordt door een 150 kV- hoogspanningsleiding. Aangenomen moet nochtans worden dat alle verzoekende partijen - natuurlijke personen - deze hoogspanningsleiding vanaf hun perceel kunnen zien. De nieuwe 380 kV-hoogspanningsleiding, waarvoor het bestreden gewestelijk RUP het planologisch kader biedt, wordt ter plaatse gebundeld met de reeds bestaande hoogspanningsleiding, zodat de visuele impact van het project vanuit dit gegeven alvast moet gerelativeerd worden. Het kwam de verzoekende partijen toe om, rekening houdend met de bestaande hoogspanningsleiding, de ernst van hun aangevoerde nadeel aan te tonen. Het door de verzoekende partijen bijgebrachte fotomateriaal kan bovendien geenszins overtuigen. De eerste verzoeker woont op 500 m van het kwestieuze overgangsstation en brengt in zijn uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel geen enkele foto bij waaruit zijn zicht vanuit zijn woning richting de kwestieuze infrastructuur mag blijken. De door de tweede verzoekster bijgebrachte foto van dit uitzicht is donker en onduidelijk en omvat een rudimentaire driehoek die op weinig adequate wijze het overgangsstation moet voorstellen. De foto's die een zicht geven van op het perceel van de derde verzoeker minimaliseren de aanwezigheid van de huidige hoogspanningsleiding, terwijl de aangebrachte aanduiding van de nieuwe hoogspanningsleiding op het eerste gezicht de impact ervan overdrijft. Evenmin wordt aangegeven vanuit welk deel van de ruime tuin van de derde verzoeker deze foto met aanduiding van de nieuwe hoogspanningsleiding werd genomen. De foto met uitzicht vanuit de tuin van de vijfde verzoekster reveleert dan weer een sterke visuele hinder van de bestaande hoogspanningsleiding en laat de Raad van State geenszins toe om de mogelijks bijkomende visuele hinder van de daarop vermelde "benaderende

locatie” van het overgangsstation te beoordelen. Wat het voorziene omvormingsstation betreft, blijkt voorts uit de toelichtingsnota bij het gewestelijk RUP en uit de bevindingen van het plan-MER dat deze inrichting op de voorziene inplantingsplaats ruim aan het zicht zal worden onttrokken wegens het “halfopen tot gesloten karakter” van de landschapsstructuur ter plaatse, bestaande uit beboste percelen in de omgeving. Bovendien vereist artikel 2.1 van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestelijk RUP de aanleg van een afdoende buffering, die moet doen blijken van een “gedifferentieerde landschappelijke inpassing”. De verzoekende partijen tonen met hun uiteenzetting over de beweerde visuele hinder geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan.

7.4. Verder wordt door de verzoekende partijen aangevoerd dat de “onduidelijkheid over de toegangsweg” naar het omvormingsstation bron zal zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. In het bijzonder de eerste verzoeker en de tweede verzoekster vrezen dat, indien die toegang via de bestaande dreef wordt genomen, zij te maken zullen krijgen met hinder wegens het gebruik van die toegang, zowel bij de bouw van het omvormingsstation als bij de latere inspectie en het onderhoud ervan. Deze verzoekende partijen tonen in dit verband echter niet aan dat de door hen omschreven hinder een dermate ernstig karakter heeft dat een schorsingsarrest zich opdringt. Het gebruik van de toegang gedurende de werken voor de bouw van het station is per definitie tijdelijk, terwijl de inspectie en het onderhoud ervan slechts sporadisch dienen te gebeuren en niet lijken te impliceren dat op een zeer intensieve en hinderlijke manier van die toegang gebruik zal moeten worden gemaakt. De door de eerste verzoeker bijgebrachte foto met zicht vanuit zijn woning op de gebeurlijke dreef naar het overgangsstation, is onvoldoende duidelijk om te besluiten dat “om de weg over voldoende breedte en hoogte te kunnen benutten voor werfverkeer en vrij te houden voor onderhoud van het station (...) ganse takken en wellicht ook bomen (zullen) moeten verwijderd worden”, zodat “het karakter van de dreef, ook esthetisch, (...) definitief (zal) beschadigd worden”.

7.5. Het betoog van de derde verzoeker dat hij helikopterpiloot is en “vaste huurder” van dergelijk toestel en dat hij vreest ter plaatse niet meer te zullen kunnen landen en opstijgen wegens de nieuwe hoogspanningsinfrastructuur die gepland is, lijkt evenmin een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen. Vastgesteld wordt dat deze partij niet aantoont dat hij van een helikopter dermate gebruik maakt dat een gebeurlijke staking van dit gebruik een schorsing van de tenuitvoerlegging van het gewestelijk RUP zou verantwoorden. De door de derde verzoeker bijgebrachte huurovereenkomst van 28 mei 2012 staft geenszins zijn bewering als zou hij “vaste huurder” van een helikopter zijn, terwijl zijn overgelegde vliegvergunning reeds op 18 oktober 2012 blijkt te zijn verstreken. Het door de derde verzoeker bijgebrachte negatief advies om een permanente helihaven op zijn perceel in te richten, dateert van na de totstandkoming van het bestreden gewestelijk RUP en van nauwelijks een week voor de indiening van zijn verzoekschrift bij de Raad van State. Dit element reveleert evenmin dat het gewestelijk RUP een einde dreigt te stellen aan een dermate effectief gebruik van het perceel van deze verzoeker als landings- en opstijgplaats voor een helikopter, dat dit een schorsing van de tenuitvoerlegging van het gewestelijk RUP zou verantwoorden. Dit alles klemmt nog meer nu in de nabijheid van het perceel van de derde verzoeker reeds een hoogspanningsleiding aanwezig is en hij niet aantoont, noch aannemelijk maakt, dat deze bestaande leiding, in tegenstelling tot de nieuw te voorziene infrastructuur, een geregeld gebruik van een helikopter op zijn perceel wel zou hebben toegelaten.

7.6. De door de verzoekende partijen gevreesde geluidshinder en gezondheidsproblemen worden evenmin aannemelijk gemaakt. Terecht voeren de verwerende en de tussenkomenende partijen in dit verband aan dat het overgangsstation te Vijvekapelle niet voorzien zal zijn van reactantie en uit het plan-MER blijkt dat “een overgangsstation zonder reactantie (niet) leidt (...) tot een relevante geluidsproductie”, alsook dat de woningen van alle verzoekende partijen gelegen zijn buiten de 0,4 µTesla-contour waarbinnen gebeurlijke gezondheidseffecten mogelijks zouden kunnen optreden.

7.7. Tot slot komt de zesde verzoekende partij er niet toe op concrete en afdoende wijze aan te tonen dat haar beleid zal worden doorkruist indien het bestreden gewestelijk RUP zal ten uitvoer worden gelegd. Dit klemmt nog meer nu de nieuwe hoogspanningslijn, zoals gezien, gebundeld wordt met een reeds bestaand hoogspanningstracé.

7.8. Er dient derhalve te worden vastgesteld dat de uiteenzetting van de verzoekende partijen geen concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat niet is voldaan aan een van de door artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De verzoeken van de v.z.w. Belgian Offshore Platform, de n.v. Rentel, de n.v. Norther en de n.v. Elia Asset tot tussenkomst in het administratief kort geding worden ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van een maart 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Stephan De Taeye